ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ (τρίτο τμήμα)

της 25ης Σεπτεμβρίου 2013*

«Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχος υπάλληλος — Πρόσληψη — Πρόσκληση για την εκδήλωση ενδιαφέροντος EPSO/CAST/02/2010 — Όροι προσλήψεως — Κατάλληλη επαγγελματική πείρα — Απόρριψη της αιτήσεως προσλήψεως»

Στην υπόθεση F-158/12,

με αντικείμενο προσφυγή ασκηθείσα δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ, το οποίο έχει εφαρμογή στη Συνθήκη ΕΚΑΕ βάσει του άρθρου 106α της Συνθήκης αυτής,

Éric Marques, συμβασιούχος υπάλληλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, κάτοικος Ennery (Γαλλία), εκπροσωπούμενος από τους A. Salerno και B. Cortese, δικηγόρους,

προσφεύγων-ενάγων,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους C. Berardis-Kayser και G. Berscheid,

καθής-εναγομένης,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους S. Van Raepenbusch (εισηγητή), Πρόεδρο, R. Barents και K. Bradley, δικαστές,

γραμματέας: X. Lopez Bancalari, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 12ης Ιουνίου 2013,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης [στο εξής: Δικαστήριο ΔΔ] στις 24 Δεκεμβρίου 2012, ο E. Marques ζητεί, αφενός, την ακύρωση της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 6ης Μαρτίου 2012, περί μη προσλήψεώς του ως συμβασιούχου υπάλληλου της ομάδας καθηκόντων III και, αφετέρου, την αποκατάσταση της ζημίας του.

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Το ιστορικό της διαφοράς

2 Ο προσφεύγων-ενάγων [στο εξής: προσφεύγων] είναι κάτοχος διπλώματος δευτεροβάθμιας εκπαιδεύσεως το οποίο του παρέχει δικαίωμα εισόδου στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Την 1η Νοεμβρίου 2006 προσελήφθη από την Επιτροπή ως συμβασιούχος υπάλληλος βάσει του άρθρου 3α του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΛΠ). Κατατάχθηκε στην ομάδα καθηκόντων Ι που προβλέπεται στο άρθρο 80 του ΚΛΠ και τοποθετήθηκε στο Λουξεμβούργο (Λουξεμβούργο) στο Γραφείο «Υποδομών και διοικητικής μέριμνας – Λουξεμβούργο» (OIL) όπου άσκησε καθήκοντα σε σχέση με τον προϋπολογισμό και τις οικονομικές υπηρεσίες.

3 Στις 17 Μαΐου 2010 η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού (EPSO) κίνησε τη διαδικασία προσκλήσεως για την εκδήλωση ενδιαφέροντος EPSO/CAST/02/10 (στο εξής: ΠΕΕ) προκειμένου να δημιουργήσει μια βάση δεδομένων υποψηφίων προς πρόσληψη ως συμβασιούχων υπαλλήλων για να εκτελέσουν, μεταξύ άλλων, καθήκοντα βοηθού υπαλλήλου οικονομικών υπηρεσιών στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

4 Κατά την ΠΕΕ, οι προς πρόσληψη βοηθοί υπάλληλοι οικονομικών υπηρεσιών καλούνταν να αναλάβουν «καθήκοντα εκτελεστικά, συντάξεως κειμένων, λογιστικής και άλλα τεχνικής φύσεως καθήκοντα» και έπρεπε να καταταγούν στην ομάδα καθηκόντων ΙΙΙ που προβλέπεται στο άρθρο 80 του ΚΛΠ. Όσον αφορά την απαιτούμενη κατάρτιση, η ΠΕΕ όριζε ότι, κατά την καταληκτική ημερομηνία υποβολής υποψηφιότητας, ήτοι τη 14η Ιουνίου 2010, οι υποψήφιοι έπρεπε να έχουν τουλάχιστον «επίπεδο δευτεροβάθμιας εκπαιδεύσεως που πιστοποιείται με δίπλωμα, το οποίο δίνει δικαίωμα εισόδου στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και κατάλληλη επαγγελματική πείρα τουλάχιστον τριών ετών». Επιπλέον, η ΠΕΕ περιέγραφε τα καθήκοντα του βοηθού υπαλλήλου οικονομικών υπηρεσιών και τις δεξιότητες που απαιτούνται για την άσκησή τους.

5 Ο προσφεύγων υπεβλήθη επιτυχώς το 2010 στις προβλεπόμενες από την ΠΕΕ δοκιμασίες επιλογής για τη θέση του βοηθού υπαλλήλου οικονομικών υπηρεσιών.

6 Στις 30 Μαΐου 2011 η EPSO κίνησε ένα επιπλέον στάδιο επιλογής προκειμένου να επιτραπεί στους επιτυχόντες της ΠΕΕ να ληφθούν υπόψη για τη σύναψη συμβάσεως αορίστου χρόνου.

7 Ο προσφεύγων επέτυχε στις επιπλέον πρόσθετες δοκιμασίες επιλογής το 2011.

8 Στις 24 Οκτωβρίου 2011 μια επιτροπή επιλογής του OIL εκτίμησε ότι τα προϊόντα και οι δεξιότητες του προσφεύγοντος αντιστοιχούσαν «στο επίπεδο ικανότητας που αναμένεται από συμβασιούχο υπάλληλο της ομάδας καθηκόντων ΙΙΙ». Κατά συνέπεια, το OIL ζήτησε την πρόσληψή του ως βοηθού υπαλλήλου οικονομικών υπηρεσιών της ομάδας καθηκόντων ΙΙΙ.

9 Την 1η Δεκεμβρίου 2011 ο προϊστάμενος της μονάδας «Υπηρεσίες εστίασης – Υποδοχή – Κέντρο υγείας» του OIL, υπό τη διεύθυνση του οποίου είχε εργαστεί ο προσφεύγων, συνέταξε σημείωμα με το οποίο υποστήριξε ότι τα καθήκοντα που πράγματι εκτελούσε ο προσφεύγων «προφανώς συνιστούσαν κατάλληλη επαγγελματική πείρα για να έχει πρόσβαση στην ομάδα καθηκόντων ΙΙΙ». Στο ίδιο σημείωμα, ο προαναφερθείς προϊστάμενος μονάδας περιέγραφε τα πραγματικά καθήκοντα του προσφεύγοντος.

10 Την 1η Φεβρουαρίου 2012 ο προϊστάμενος της μονάδας «Προσωπικό – Επικοινωνία – Συνέδρια – Υγεία και Ασφάλεια» του OIL επισήμανε στη Γενική Διεύθυνση (ΓΔ) «Ανθρώπινοι πόροι και ασφάλεια» της Επιτροπής ότι «[α]ν ορισμένα καθήκοντα που ανατέθηκαν [στον προσφεύγοντα] μπορούν να θεωρηθούν ως επιπέδου [καθηκόντων της ομάδας καθηκόντων] ΙΙΙ, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι [αυτός] ασκεί κατά κύριο λόγο διοικητικά καθήκοντα [σχετικά με την ομάδα] καθηκόντων […] Ι».

11 Στις 6 Μαρτίου 2012 η ΓΔ «Ανθρώπινοι πόροι και ασφάλεια» της Επιτροπής ενημέρωσε το OIL ότι «[α]πό την ανάλυση [της] επαγγελματικής πείρας [του προσφεύγοντος] δεν προέκυψε ότι είχε εκπληρώσει στις 14 Ιουνίου 2010, τρία έτη επαγγελματικής πείρας ισοδύναμης με [τα καθήκοντα της ομάδας καθηκόντων] ΙΙΙ». Κατά συνέπεια, η Επιτροπή αρνήθηκε να δώσει συνέχεια στο αίτημα του OIL να προσλάβει τον προσφεύγοντα ως βοηθό υπάλληλο οικονομικών υπηρεσιών της ομάδας καθηκόντων ΙΙΙ (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

12 Στις 5 Ιουνίου 2012 ο προσφεύγων υπέβαλε διοικητική ένσταση κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως με βάση το άρθρο 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που εφαρμόζεται στους συμβασιούχους υπαλλήλους δυνάμει του άρθρου 117 του ΚΛΠ.

13 Η αρμόδια για τη σύναψη συμβάσεων προσλήψεως αρχή (στο εξής: ΑΣΣΠΑ) απέρριψε την ένσταση στις 11 Σεπτεμβρίου 2012. Έκρινε, συγκεκριμένα, ότι ούτε από τα σημειώματα των δύο προϊσταμένων μονάδας του OIL, της 1ης Δεκεμβρίου 2011 και της 1ης Φεβρουαρίου 2012, αντιστοίχως, ούτε από το σύνολο των στοιχείων του ατομικού φακέλου του προσφεύγοντος, συμπεριλαμβανομένης της περιγραφής των θέσεων που κατείχε, δεν μπορούσε να συναχθεί το συμπέρασμα ότι τα καθήκοντα που είχε ασκήσει ο προσφεύγων πριν τη 14η Ιουνίου 2010 ήταν «επιπέδου ισοδύναμου με [τα καθήκοντα της ομάδας καθηκόντων] ΙΙΙ». Κατά την ΑΣΣΠΑ, αυτά τα καθήκοντα σχετίζονταν με την πλειονότητα της ομάδας καθηκόντων Ι, ή της ομάδας καθηκόντων ΙΙ, αλλά όχι της ομάδας καθηκόντων ΙΙΙ.

Αιτήματα των διαδίκων

14 Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο ΔΔ:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,

— να υποχρεώσει την Επιτροπή να αποκαταστήσει την υλική ζημία την οποία ισχυρίζεται ότι του προκάλεσε η εν λόγω απόφαση,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

15 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο ΔΔ:

— να απορρίψει την προσφυγή-αγωγή,

— να καταδικάσει τον προσφεύγοντα-ενάγοντα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Επί του ακυρωτικού αιτήματος

16 Προς στήριξη του ακυρωτικού αιτήματός του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση του άρθρου 82, παράγραφος 2, στοιχείο β′, του ΚΛΠ, του άρθρου 2, σημείο 1, στοιχείο γ′, των γενικών εκτελεστικών διατάξεων, της 7ης Απριλίου 2004, σχετικά με τις διαδικασίες που διέπουν την πρόσληψη και απασχόληση συμβασιούχων υπαλλήλων στην Επιτροπή, που δημοσιεύθηκαν στις *Διοικητικές πληροφορίες* αριθ. 49-2004 (στο εξής: ΓΕΔ 2004), του άρθρου 1, σημείο 3, στοιχείο γ′, του παραρτήματος Ι των γενικών εκτελεστικών διατάξεων της 2ας Μαρτίου 2011, του άρθρου 79, παράγραφος 2, του ΚΛΠ που διέπει τους όρους απασχολήσεως των συμβασιούχων υπαλλήλων που προσλαμβάνονται από την Επιτροπή βάσει των

άρθρων 3α και 3β του εν λόγω καθεστώτος, που δημοσιεύθηκαν στις *Διοικητικές πληροφορίες* αριθ. 33-2011 (στο εξής: ΓΕΔ 2011), καθώς και των διατάξεων της ΠΕΕ. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

17 Με τον πρώτο του λόγο ακυρώσεως, ο προσφεύγων προβάλλει ότι, εκτός από δίπλωμα δευτεροβάθμιας εκπαιδεύσεως, το άρθρο 82, παράγραφος 2, στοιχείο β′, του ΚΛΠ, το άρθρο 2, σημείο 1, στοιχείο β′, των ΓΕΔ 2004 και το άρθρο 1, σημείο 3, στοιχείο γ′, του παραρτήματος Ι των ΓΕΔ 2011 απαιτούν, για την πρόσβαση στην ομάδα καθηκόντων ΙΙΙ, μόνον «κατάλληλη επαγγελματική πείρα» τριών ετών. Η απαίτηση της Επιτροπής να είναι η κτηθείσα πείρα «επιπέδου ισοδύναμου» με τα καθήκοντα που ασκήθηκαν εντός της συγκεκριμένης ομάδας καθηκόντων δεν έχει κανένα νόμιμο έρεισμα. Κατά τον προσφεύγοντα, οι ΓΕΔ 2004 και 2011 προβλέπουν απαιτήσεις αυστηρότερες από εκείνη της «κατάλληλης πείρας τριών ετών» μόνο για σκοπούς βαθμολογικής κατατάξεως των συμβασιούχων υπαλλήλων. Πρόκειται, εντούτοις, για πρόσθετες προϋποθέσεις σε σχέση με την επαγγελματική πείρα που τίθεται ως ελάχιστη προϋπόθεση για την πρόσληψη.

18 Η Επιτροπή απαντά ότι το άρθρο 82, παράγραφος 2, του ΚΛΠ προβλέπει μόνον τις ελάχιστες προϋποθέσεις και ότι μπορεί, επομένως, να απαιτήσει υψηλότερο επίπεδο προσόντων. Εξάλλου, η απαίτηση «κατάλληλης επαγγελματικής πείρας» στις ΓΕΔ 2004 και στις ΓΕΔ 2011, καθώς και στην ΠΕΕ, μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιβάλλει πείρα επιπέδου ισοδύναμου με αυτό που ο υποψήφιος επιθυμεί να πετύχει ή, εν προκειμένω, πείρα του επιπέδου της ομάδας καθηκόντων ΙΙΙ. Αυτή η ερμηνεία, κατά την Επιτροπή, επιβεβαιώνεται από το άρθρο 7, παράγραφος 3, των ΓΕΔ 2004. Τέλος, η απαίτηση «κατάλληλης επαγγελματικής πείρας» που αναφέρεται στην ΠΕΕ σχετίζεται με τα χαρακτηριστικά του βοηθού υπαλλήλου οικονομικών υπηρεσιών όπως αυτά περιγράφονται στην ομάδα καθηκόντων ΙΙΙ.

19 Συναφώς, το Δικαστήριο ΔΔ υπενθυμίζει ότι, καίτοι η Διοίκηση διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως προκειμένου να καθορίσει αν η προηγούμενη επαγγελματική πείρα ενός υποψηφίου μπορεί να ληφθεί υπόψη για την πρόσληψή του ως συμβασιούχου υπαλλήλου της ομάδας καθηκόντων ΙΙΙ, εντούτοις η άσκηση αυτής της ευρείας διακριτικής ευχέρειας πρέπει, μεταξύ άλλων, να πραγματοποιείται τηρουμένου του συνόλου των εφαρμοστέων διατάξεων (απόφαση του Δικαστηρίου ΔΔ της 28ης Οκτωβρίου 2010, F-6/09, Fares κατά Επιτροπής, σκέψεις 39 και 39).

20 Πρέπει να επισημανθεί ότι το άρθρο 82, παράγραφος 2, του ΚΛΠ ορίζει τα εξής:

«Πρόσληψη συμβασιούχου υπαλλήλου απαιτεί τουλάχιστον:

[...]

β) στις ομάδες καθηκόντων ΙΙ και ΙΙΙ:

i) τριτοβάθμια εκπαίδευση που πιστοποιείται με δίπλωμα, ή

ii) δευτεροβάθμια εκπαίδευση που πιστοποιείται με δίπλωμα, το οποίο δίνει δικαίωμα εισόδου στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, και κατάλληλη επαγγελματική πείρα τουλάχιστον τριών ετών, ή

iii) όταν δικαιολογείται από το συμφέρον της υπηρεσίας, επαγγελματική κατάρτιση ή επαγγελματική πείρα ισοδύναμου επιπέδου·

[…]».

21 Όσον αφορά τις ΓΕΔ, πρέπει να καθοριστεί αν έχουν στην προκειμένη περίπτωση εφαρμογή αυτές του 2004 ή του 2011, διότι, μολονότι έχουν το ίδιο αντικείμενο, υπάρχει εντούτοις κάποια διαφοροποίηση μεταξύ τους, ιδίως σχετικά με την έννοια της «κατάλληλης επαγγελματικής πείρας» που εξειδικεύεται από τις ΓΕΔ 2011.

22 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι η νομιμότητα πράξεως πρέπει να εκτιμάται ανάλογα με τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που υφίσταντο κατά την ημερομηνία εκδόσεώς της (απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 2007, T-58/05, Centeno Mediavilla κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 151· απόφαση του Δικαστηρίου ΔΔ της 29ης Σεπτεμβρίου 2011, F-70/05, Mische κατά Επιτροπής, σκέψη 70). Όμως οι ΓΕΔ 2011 εκδόθηκαν και τέθηκαν σε ισχύ τη 2α Μαρτίου 2011 και, ως εκ τούτου, εφαρμοστέες όταν ελήφθη η προσβαλλόμενη απόφαση, δηλαδή την 6η Μαρτίου 2012. Κατά τον χρόνο αυτό, οι ΓΕΔ 2011 είχαν καταργήσει τις ΓΕΔ 2004. Βεβαίως, οι ΓΕΔ 2004 ίσχυαν κατά τον χρόνο δημοσιεύσεως της ΠΕΕ και στις 14 Ιουνίου 2010, ημερομηνία κατά την οποία έπρεπε να πληρούνται οι όροι συμμετοχής. Ωστόσο, η ΑΣΣΠΑ δεν έλαβε, κατά το χρονικό εκείνο σημείο, καμία οριστική απόφαση σχετικά με το αν ο προσφεύγων μπορούσε να επικαλεστεί την απαιτούμενη κατάλληλη πείρα για να προσληφθεί στην ομάδα καθηκόντων ΙΙΙ. Επιπλέον, οι μεταβατικές διατάξεις του άρθρου 14 των ΓΕΔ 2011 ρυθμίζουν το ζήτημα της επιτυχίας στις δοκιμασίες επιλογής πριν από την έναρξη ισχύος των εν λόγω ΓΕΔ, το ζήτημα των εκκρεμών συμβάσεων, τη δυσκολία που πηγάζει από τις προσλήψεις επί τη βάσει εξαιρετικής διατάξεως των ΓΕΔ 2004, την κατάσταση των νέων εμπειρογνωμόνων σε αντιπροσωπεία και την προσφυγή σε υποτρόφους.

23 Αντιθέτως, οι μεταβατικές διατάξεις του άρθρου 14 των ΓΕΔ 2011 δεν αφορούν το ζήτημα της εκτιμήσεως των ελάχιστων απαιτούμενων προσόντων προσλήψεως σε θέση συμβασιούχου υπαλλήλου στις διάφορες ομάδες καθηκόντων και ειδικά στην ομάδα καθηκόντων ΙΙΙ. Όμως μια μεταβατική διάταξη, είναι κατ' αρχήν αντικείμενο στενής ερμηνείας, καθώς αποτελεί εξαίρεση από τους κανόνες και αρχές πάγιας εφαρμογής που θα εφαρμόζονταν άμεσα στις επίμαχες καταστάσεις εν απουσία του εν λόγω μεταβατικού καθεστώτος (διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2012, T-641/11 P, Mische κατά Επιτροπής, σκέψη 45· αποφάσεις του Δικαστηρίου ΔΔ της 30ής Σεπτεμβρίου 2010, F-29/05, Vivier κατά Επιτροπής, σκέψεις 67 και 68 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και F-107/05, Toth κατά Επιτροπής, σκέψεις 71 και 72 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Ελλείψει ιδιαίτερων περιστάσεων που να δικαιολογούν διασταλτική ερμηνεία του άρθρου 14 των ΓΕΔ 2011, συνάγεται από τα προεκτεθέντα ότι, κατά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, η ΑΣΣΠΑ έπρεπε να εκτιμήσει την πείρα που ο προσφεύγων είχε στις 14 Ιουνίου 2010 με γνώμονα τις ΓΕΔ 2011.

24 Κατόπιν των ανωτέρω, το άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο γ', του παραρτήματος Ι των ΓΕΔ 2011 ορίζει ότι «τα ελάχιστα προσόντα για την πρόσληψη συμβασιούχου υπαλλήλου» είναι:

«[Σ]την ομάδα καθηκόντων ΙΙΙ:

i) τριτοβάθμια εκπαίδευση που πιστοποιείται με δίπλωμα,

ή

ii) δευτεροβάθμια εκπαίδευση που πιστοποιείται με δίπλωμα, το οποίο δίνει δικαίωμα εισόδου στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, και κατάλληλη επαγγελματική πείρα τουλάχιστον τριών ετών. Σ' αυτό το πλαίσιο, επαγγελματική πείρα θεωρείται κατάλληλη αν έχει αποκτηθεί σε έναν από τους τομείς δραστηριότητας της Επιτροπής [...] μετά το δίπλωμα το οποίο δίνει πρόσβαση σε αυτήν την ομάδα καθηκόντων,

ή

iii) κατ' εξαίρεση, και όταν δικαιολογείται από το συμφέρον της υπηρεσίας, επαγγελματική κατάρτιση ή επαγγελματική πείρα ισοδύναμου επιπέδου· η [ε]πιτροπή [ί]σης εκπροσωπήσεως ενημερώνεται ετησίως για τη χρήση αυτής της διατάξεως».

25 Κατά πάγια νομολογία, για την ερμηνεία διατάξεως του δικαίου της Ένωσης πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνον το γράμμα της διατάξεως, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο αυτή εντάσσεται, καθώς και οι σκοποί που επιδιώκει η κανονιστική ρύθμιση της οποίας η εν λόγω διάταξη αποτελεί μέρος (απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Νοεμβρίου 1983, 292/82, Merck, σκέψη 12· απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Ιουλίου 2010, T-160/08 P, Επιτροπή κατά Putterie-De-Beukelaer, σκέψη 70· απόφαση του Δικαστηρίου ΔΔ της 10ης Μαρτίου 2011, F-27/10, Begue κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 40).

26 Εν προκειμένω, επιβάλλεται εκ προοιμίου η επισήμανση ότι, ορίζοντας ότι οι υποψήφιοι έπρεπε να έχουν «κατάλληλη επαγγελματική πείρα τουλάχιστον τριών ετών», η ΠΕΕ επαναλαμβάνει τη διατύπωση, αφενός, του άρθρου 82, παράγραφος 2, στοιχείο β', του ΚΛΠ και, αφετέρου, του άρθρου 1, παράγραφος 3, στοιχείο γ', του παραρτήματος Ι των ΓΕΔ 2011.

27 Ελλείψει διπλώματος που πιστοποιεί επίπεδο τριτοβάθμιας εκπαιδεύσεως, το άρθρο 82, παράγραφος 2, στοιχείο β', του ΚΛΠ απαιτεί είτε «κατάλληλη επαγγελματική πείρα», αν ο ενδιαφερόμενος διαθέτει «επίπεδο δευτεροβάθμιας εκπαιδεύσεως που πιστοποιείται με δίπλωμα το οποίο δίνει δικαίωμα εισόδου στην τριτοβάθμια εκπαίδευση», είτε, στην αντίθετη περίπτωση, «επαγγελματική κατάρτιση ή επαγγελματική πείρα ισοδύναμου επιπέδου». Το άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο γ', του παραρτήματος Ι των ΓΕΔ 2011 επαναλαμβάνει την ίδια διάκριση και αυτή αναδιατυπώνεται στις διαφορετικές γλωσσικές αποδόσεις του ΚΛΠ και των ΓΕΔ 2011 (μεταξύ άλλων, στη γερμανική απόδοση «einschlägige Berufserfahrung» και «gleichwertige [...] Berufserfahrung», στην αγγλική απόδοση «appropriate professional experience» και «equivalent level», στην ιταλική απόδοση «esperienza professionale adeguata» και «esperienza professionale di livello equivalente», καθώς και στην ολλανδική απόδοση «relevante beroepservaring» και «gelijkwaardige beroepservaring»).

28 Ωστόσο, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, όταν ο νομοθέτης και η διοικητική αρχή χρησιμοποιούν, στο ίδιο κείμενο γενικής εφαρμογής, δύο διαφορετικούς όρους, δεν πρέπει, για λόγους συνοχής και ασφάλειας δικαίου, να δίδεται το ίδιο περιεχόμενο στους όρους αυτούς. Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο όταν οι όροι αυτοί έχουν διαφορετική σημασία στην καθημερινή γλώσσα. Τέτοια ακριβώς είναι η περίπτωση των επιθέτων «κατάλληλος» και «ισοδύναμος». Η συνήθης σημασία του επιθέτου «κατάλληλος» είναι «προσαρμοσμένος σε ορισμένη χρήση», γεγονός που επιβεβαιώνει τη δεύτερη περίοδο του άρθρου 1, παράγραφος 3, στοιχείο γ', περίπτωση ii, του παραρτήματος Ι των ΓΕΔ 2011. Αντιθέτως, το επίθετο «ισοδύναμος» σημαίνει «ισάξιος» και έχει κατά συνέπεια στενότερη έννοια.

29 Επιπλέον, από την προπαρατεθείσα απόφαση Fares κατά Επιτροπής προκύπτει ότι το άρθρο 82, παράγραφος 2, στοιχείο β', περίπτωση iii, του ΚΛΠ έχει την έννοια ότι, όταν δικαιολογείται από το συμφέρον της υπηρεσίας, το θεσμικό όργανο μπορεί να επιτρέψει την πρόσβαση σε θέση της ομάδας καθηκόντων ΙΙΙ σε υποψήφιο που δεν είναι κάτοχος ούτε διπλώματος τριτοβάθμιας εκπαιδεύσεως ούτε διπλώματος δευτεροβάθμιας εκπαιδεύσεως το οποίο παρέχει δικαίωμα εισόδου στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, αλλά μπορεί να επικαλεστεί επαγγελματική κατάρτιση ή επαγγελματική πείρα, η οποία δεν ανταποκρίνεται στα κριτήρια του άρθρου 82, παράγραφος 2, στοιχείο β', περιπτώσεις i και ii, αλλά είναι επιπέδου ισοδύναμου προς τα κριτήρια αυτά (απόφαση Fares κατά Επιτροπής, ανωτέρω σκέψη 19, σκέψη 50).

30 Με άλλα λόγια, στο άρθρο 82, παράγραφος 2, στοιχείο β', περίπτωση iii, του ΚΛΠ, καθώς και στο άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο γ', του παραρτήματος Ι των ΓΕΔ 2011 και στην ΠΕΕ όπου επαναλαμβάνονται οι διατάξεις, η απαίτηση ισοδυναμίας παραπέμπει στα σχετικά με το επίπεδο εκπαιδεύσεως κριτήρια και ενδεχομένως στα σχετικά με την επαγγελματική πείρα κριτήρια που

αναφέρονται στο άρθρο 82, παράγραφος 2, στοιχείο β′, περιπτώσεις i και ii, και όχι άμεσα στα καθήκοντα της ομάδας καθηκόντων III, όπως υποστήριξε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση και στην απόρριψη της ενστάσεως.

31 Τέλος, το άρθρο 82, παράγραφος 2, στοιχείο β′, του ΚΛΠ θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) 723/2004 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του Καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Κοινοτήτων αυτών (ΕΕ L 124, σ. 1). Όμως, καίτοι ο κανονισμός αυτός υπογραμμίζει στη δεύτερη αιτιολογική του σκέψη την ανάγκη για «την Κοινότητ[α] να διαθέτει υψηλής ποιότητας ευρωπαϊκή δημόσια διοίκηση», εντούτοις δεν είναι δυνατόν να συναχθεί από αυτόν τον γενικό σκοπό ότι η απαίτηση κατάλληλης επαγγελματικής πείρας για την πρόσβαση στις θέσεις της ομάδας καθηκόντων III θα έπρεπε να έχει την έννοια ότι αυστηρώς επιβάλλει πείρα επιπέδου ισοδύναμου με εκείνης που δύναται να αποκτηθεί εντός αυτής μόνον της ομάδας καθηκόντων.

32 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το άρθρο 82, παράγραφος 2, στοιχείο β′ του ΚΛΠ, το άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο γ′, του παραρτήματος I των ΓΕΔ 2011, καθώς και η ΠΕΕ πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι ο υποψήφιος για πρόσληψη ως συμβασιούχος υπάλληλος στην ομάδα καθηκόντων III πρέπει να μπορεί να επικαλεστεί πείρα τριών ετών η οποία να προσαρμόζεται στα καθήκοντα της προς πλήρωση θέσεως εργασίας χωρίς ωστόσο να είναι ισοδύναμη προς αυτά.

33 Αυτή η ερμηνεία δεν τίθεται εν αμφιβόλω από το άρθρο 7, παράγραφος 3, των ΓΕΔ 2004, το οποίο όριζε: «Για να ληφθεί υπόψη [για τη βαθμολογική κατάταξη], η επαγγελματική πείρα πρέπει να έχει αποκτηθεί σε δραστηριότητα που αντιστοιχεί τουλάχιστον στο επίπεδο προσόντων που απαιτούνται για την πρόσβαση στην επίμαχη ομάδα καθηκόντων και σε συνάφεια με έναν από τους τομείς δραστηριότητας του θεσμικού οργάνου. Λαμβάνεται υπόψη από την ημερομηνία κατά την οποία ο ενδιαφερόμενος πληροί τα ελάχιστα προσόντα που απαιτούνται για την πρόσληψή του, όπως αυτά ορίζονται στο άρθρο 2 (συμπεριλαμβανομένης, ενδεχομένως, κάθε απαιτήσεως που επιβάλλεται από αυτό το άρθρο σε σχέση με την επαγγελματική πείρα)».

34 Το άρθρο 7, παράγραφος 3, των ΓΕΔ 2004 όχι μόνο δεν ήταν πλέον σε ισχύ κατά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, αλλά επιπλέον περιοριζόταν στη διευκρίνιση ότι, για να ληφθεί υπόψη για τον σκοπό της βαθμολογικής κατατάξεως των συμβασιούχων υπαλλήλων, η επαγγελματική πείρα έπρεπε να έχει αποκτηθεί σε δραστηριότητα που αντιστοιχεί κατ' ελάχιστον στο επίπεδο προσόντων που απαιτούνται για την πρόσβαση στην επίμαχη ομάδα καθηκόντων, δηλαδή σε δραστηριότητα που αντιστοιχεί στην «κατάλληλη επαγγελματική πείρα» όπως προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο β′, των ΓΕΔ 2004.

35 Εν προκειμένω, το ζήτημα που ετέθη στην ΑΣΣΠΑ ήταν επομένως αν βάσει συγκεκριμένης εξετάσεως των εκτελεσθέντων στο πλαίσιο της προηγούμενης δραστηριότητάς του καθηκόντων (απόφαση Fares κατά Επιτροπής, ανωτέρω σκέψη 19, σκέψεις 63 και 64) ο προσφεύγων είχε αποκτήσει, στις 14 Ιουνίου 2010, τριετή πείρα προσαρμοσμένη στην άσκηση καθηκόντων βοηθού υπαλλήλου οικονομικών υπηρεσιών της ομάδας καθηκόντων III, όπως αυτά περιγράφονταν στην ΠΕΕ, και όχι αν μπορούσε ήδη να επικαλεστεί πείρα ισάξια με τα ως άνω περιγραφέντα καθήκοντα.

36 Έπεται ότι, αρνούμενη να προσλάβει τον προσφεύγοντα ως βοηθό υπάλληλο οικονομικών υπηρεσιών της ομάδας καθηκόντων III με την αιτιολογία ότι δεν διέθετε στις 14 Ιουνίου 2010 επαγγελματική πείρα τριών ετών ισοδύναμη [με τα καθήκοντα της ομάδας καθηκόντων] III», η ΑΣΣΠΑ παρέβη το άρθρο 82, παράγραφος 2, στοιχείο β′, του ΚΛΠ, το άρθρο 1, σημείο 3, στοιχείο γ′, του παραρτήματος I των ΓΕΔ 2011 και την ΠΕΕ.

37 Επομένως, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως είναι βάσιμος.

38 Ο προσφεύγων υποστηρίζει, με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Ισχυρίζεται ότι η επαγγελματική του πείρα ήταν πράγματι «ισοδύναμη» με αυτήν που απέρρεε από την εκτέλεση καθηκόντων σχετικών με την ομάδα καθηκόντων ΙΙΙ και υπερέβαινε κατά πολύ την απαιτούμενη τριετία. Επικαλείται συναφώς την περιγραφή των θέσεων που είχε καταλάβει και τις εκτιμήσεις των προϊσταμένων του όπως εμφαίνονται στις εκθέσεις αξιολογήσεώς του των ετών 2007, 2009 και 2010, καθώς και το σημείωμα της 1ης Δεκεμβρίου 2011 του προϊσταμένου μονάδας υπό τη διεύθυνση του οποίου είχε εργαστεί.

39 Εφόσον ο πρώτος λόγος ακυρώσεως κρίθηκε βάσιμος και προκύπτει, ως εκ τούτου, ότι η ΑΣΣΠΑ έπρεπε να περιοριστεί στον έλεγχο του αν η επαγγελματική πείρα του προσφεύγοντος μπορούσε να χαρακτηρισθεί «κατάλληλη» για την άσκηση των καθηκόντων βοηθού υπαλλήλου οικονομικών υπηρεσιών της ομάδας καθηκόντων ΙΙΙ, όπως αυτά περιγράφονταν στην ΠΕΕ, το Δικαστήριο ΔΔ δεν μπορεί να επαληθεύσει αν η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως κρίνοντας ότι ο προσφεύγων δεν μπορούσε να επικαλεστεί επαγγελματική πείρα «ισοδύναμη με [καθήκοντα της ομάδας καθηκόντων] ΙΙΙ», χωρίς να θεμελιώσει την αιτιολογία του σε παραδοχή η οποία δεν ευσταθεί κατά νόμον.

Επί του αιτήματος επιδικάσεως αποζημιώσεως

40 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση του προκάλεσε υλική ζημία, διότι, ελλείψει της εν λόγω αποφάσεως, θα είχε προσληφθεί ως συμβασιούχος υπάλληλος της ομάδας καθηκόντων ΙΙΙ τον Οκτώβριο 2011, με αμοιβή υψηλότερη από αυτή που συνεχίζει να λαμβάνει για τη θέση του της ομάδας καθηκόντων Ι.

41 Πρέπει ωστόσο να επισημανθεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί, διότι η ΑΣΣΠΑ αρνήθηκε να προσλάβει τον προσφεύγοντα ως βοηθό υπάλληλο οικονομικών υπηρεσιών της ομάδας καθηκόντων ΙΙΙ βάσει εσφαλμένης ερμηνείας του άρθρου 82, παράγραφος 2, στοιχείο β′, του ΚΛΠ, του άρθρου 1, σημείο 3, στοιχείο γ′, του παραρτήματος Ι των ΓΕΔ 2011 και της ΠΕΕ. Εξάλλου, κατά το άρθρο 266 ΣΛΕΕ, το θεσμικό όργανο του οποίου η πράξη ακυρώθηκε οφείλει «να [λάβει] τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως [του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης]». Τέλος, η ΑΣΣΠΑ διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως, όταν καλείται να επαληθεύσει αν οι πράγματι εκτελεσθείσες δραστηριότητες από τον υποψήφιο για πρόσληψη ως συμβασιούχο υπάλληλο σε θέση της ομάδας καθηκόντων ΙΙΙ είναι δυνατό να θεμελιώσουν κατάλληλη επαγγελματική πείρα τουλάχιστον τριών ετών.

42 Υπό τις περιστάσεις αυτές, εφόσον η Επιτροπή καλείται να ασκήσει εκ νέου, υπό το φως του σκεπτικού της παρούσας αποφάσεως, την εξουσία εκτιμήσεώς της σχετικά με την επαγγελματική εμπειρία που επικαλείται ο προσφεύγων, το Δικαστήριο ΔΔ δεν μπορεί, χωρίς να υποκαταστήσει με την εκτίμησή του εκείνη της Επιτροπής, να την υποχρεώσει να καταβάλει στον προσφεύγοντα ποσό ίσο με τη διαφορά μεταξύ του ποσού που συνεχίζει να λαμβάνει στη θέση της ομάδας καθηκόντων Ι και της αμοιβής που θα του χορηγείτο στην ομάδα καθηκόντων ΙΙΙ.

Επί των δικαστικών εξόδων

43 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας και υπό την επιφύλαξη των λοιπών διατάξεων του ογδόου κεφαλαίου του δευτέρου τίτλου του εν λόγω Κανονισμού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Βάσει της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου, το Δικαστήριο ΔΔ δύναται να αποφασίσει, για λόγους επιείκειας, ότι ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται εν μέρει μόνο στα δικαστικά έξοδα ή ότι δεν καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.

44 Από το προπαρατεθέν σκεπτικό της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι η Επιτροπή ηττήθηκε κατ' ουσίαν. Εξάλλου, ο προσφεύγων-ενάγων, με τα αιτήματά του, ζήτησε ρητώς να καταδικασθεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα. Δεδομένου ότι οι περιστάσεις της υποθέσεως δεν δικαιολογούν την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος-ενάγοντος.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Ακυρώνει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 6ης Μαρτίου 2012, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα προσλήψεως του É. Marques ως συμβασιούχου υπαλλήλου της ομάδας καθηκόντων ΙΙΙ.**

2) **Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή-αγωγή.**

3) **Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο É. Marques.**

Van Raepenbusch Barents Bradley

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 25 Σεπτεμβρίου 2013.

Η Γραμματέας
W. Hakenberg

Ο Πρόεδρος
S. Van Raepenbusch